

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΤΕΤΑΡΤΗ. Η' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος πλ. β'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἐρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
Ἐρμίππου καὶ Ἐρμοκράτους καὶ τῆς
Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησιν σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἔρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
 εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
 ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
 πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
 εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
 τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ

καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
 Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
 ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
 εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
 ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
 καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν

ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
 συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
 τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
 ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
 παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
 μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
 τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
 ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
 καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
 παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
 καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
 ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
 ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
 ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
 ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
 μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
 σου.

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμὸς ἐστίν.

**Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος.**

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, ἱερωτάτην
ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς
γενόμενος, Ἰησοῦ Παντοκράτορος, καὶ
ἀνιέρου σκοτασμοῦ ἔσωσας, σεπτοῖς σου
λόγοις λαοὺς, ἐν χάριτι, καὶ
μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια τῶν
ἀθλητῶν, αἵματι λουσάμενος,
θεομακάριστε.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἐρμόλαε, διὰ τὸν φόβον
ποτέ, τῶν ἀνόμων κρυπτόμενος,
φανεροῖς γηθόμενος, κεκρυμμένον
μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι,
τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως, καὶ

φανερούμενος, θνήσκεις προθυμότατα,
διὰ Χριστόν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν
ἐλόμενον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἑρμιππὸν τε καὶ Ἑρμόλαον, καὶ
Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς
μάρτυρας, θαυμαστῶς ἀθλήσαντας, καὶ
τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους
λουτρὸν μηδέποτε, δευτέροις ῥύποις
ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς
δοξάζοντες, καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην
ἐορτάζοντες πανηγυρίσωμεν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος**

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Παρασκευὴ
ἢ σοφὴ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα,
ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως
ἐναθλήσασα, καὶ τῶν βραβείων τῆς ἄνω
κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιωθεῖσα
σεμνή, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν
πιστῶς τιμώντων σε, μνεῖαν ποιοῦ,
πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. δ'.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Πανεύφημε, ἢ τὸν
Δεσπότην Χριστόν, ὀλοψύχως ποθήσασα,
τῶν βασάνων ἤνεγκας, τὰς πληγὰς
καρτερώτατα, καὶ ξεομένη πλευρὰς ταῖς
μάστιξιν, αἰκίας πάσας, διὰ τὸν σὸν
ἐραστήν, καθυπομένουσα, τῶν
στεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ· ὅθεν
εὐφημοῦμέν σε θεομακάριστε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὅσιομάρτυς πανένδοξε, τὶς ἐξισχύσει
εἰπεῖν, τῶν σῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, καὶ
τοῦ μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα
τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα,
ἣν ἐνεδείξω Σεμνή ὡς ἄσαρκος; ὅθεν
συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας,
Παρασκευή, νύμφη τοῦ Παντάνακτος,
σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε, Παρασκευή
πανένδοξε, τοὺς τὴν ἄθλησιν τὴν σὴν
ἐορτάζοντας ἀξίως, αἴτησαι ῥυσθῆναι
πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν
πρεσβείαις σου, καὶ τῆς μελλούσης
κρίσεως, Μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

Τὶς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε;
 τὶς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον
 τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς
 ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ
 σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως
 σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ
 φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ
 εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ'
 ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως
 γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, Σεμνή,
 παμμακάριστε, **ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς**
ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρὸς, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας Ἦχος α'

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. **Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
ὕστερήσει· εἰς τόπον γλῶς ἐκεῖ με
κατεσκήνωσεν.**

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

**Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. λα΄ 10
– 26).**

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει;
τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ
τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον,
ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.
Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευόμενη
μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ
ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα
τῷ οἴκῳ, καὶ ἐργαταῖς θεραπαίνας.
Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ
καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε
κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν
αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς
ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ
ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην
τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τὰς χεῖρας
αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τοὺς
δὲ πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον.
Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν
δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Ἴσχυν καὶ εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις
ἐσχάταις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 43, 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη
 συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται
 ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα
 ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ
 ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς
 μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν.

Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
 μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός,
 καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ
 πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι.
 Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
 καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός,
 καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ
 ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ
 ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
 μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ'
 ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
 χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ
 τίς ἀποστρέψει αὐτό; **Οὕτω λέγει Κύριος**
ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος
Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. 3, 1-9).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
 ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν
 ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ
 ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ

ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν
 ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων
 ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
 ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα
 παιδευθέντες, μεγάλα
 εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν
 αὐτούς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ.
 Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν
 αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας
 προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ
 ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς
 σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
 Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ
 βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς
 αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν,
 συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν
 ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ
 ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ
 ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ

περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

• **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Χ**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τ**ῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ

ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
 τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
 ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
 διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
 παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
 νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
 ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
 διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
 πονηρῶν.

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
 εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τῆς
 Ἁγίας. Ἦχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.**

**Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστήναι
 Πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι
 ἠύτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων
 σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· τῷ γὰρ
 σθένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον
 ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν
 ἄστρον θρόνον θεῖναι· πρὸ ποδῶν σου
 γὰρ ἐρράγη, ὥσπερ στρουθίον
 παιζόμενος.**

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,
καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν
κατάκαυσιν, θεϊκῆς προνοίας Ἄγγελος
τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε, τὴν
δὲ αὔραν ἔνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς παισὶ,
τοῦ τετάρτου ἢ ὄρασις, μεθ' ὧν ἔκραζες·
Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα Πανοικτίρμον· ὅθεν
σέβω γηθομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον
ὄνομα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά
μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν
λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε ὠφθης
ἄμωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ'
ἴχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου Σεμνή,
Παρασκευὴ αἰοίδιμε, καὶ νῦν πρέσβευε,
τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι,
ὀφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν
μνήμην σου.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος πλ. β'.

**Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα,
πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν,
καὶ τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα
εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις,
Παρασκευὴ Ὁσία καὶ θεοτίμητε· Χαίροις,
ἢ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη·
Χαίροις τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ**

τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε, μεθ' ὧν ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

**Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῆς Ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας

ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

**Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἰκεσίαις, **Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.****

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἦχος
α'.**

**Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει
κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν
ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν
κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε·
ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος α'.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε
 τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἔσαρκοῦτο, ὁ τῶν
 ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ,
 ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, Ἐδείχθης
 πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
 Κτίστην σου, δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί,
 δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, **δόξα τῷ**
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
 ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
 Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
 εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
 σὺν τῇ ἀγία αὐτοῦ Ἐκκλησία,
 Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτη εἰς
 αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου(τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,

έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΤΕΤΑΡΤΗ. Η' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος πλ. β'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἑρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους καὶ τῆς
Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΟΡΘΟΣ.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρῶν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ

**Θησαυρός τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἀμήν.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, **μόνη εὐλογημένη.****

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία **(ἐκ γ')**.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.
ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ

ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·
ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ἠυρόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος

ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
 ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
 ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
 καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
 ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
 αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
 Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
 μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
 ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
 ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
 διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
 μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται
 ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
 μισοῦντές με ἀδίκως·
 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
 ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
 ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
 μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
 ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ
 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
 σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
 ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
 σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
 ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
 τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
 χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
 τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
 ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
 ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
 τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
 μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
 σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἔμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
 μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
 γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
 μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

έν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καί ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῆαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
 σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
 πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,

ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἐξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῆ ἐπιλελησμένη;

κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωῖ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἐξηπορήθην.

ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου

εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·

καθόσον απέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν

τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
 αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
 θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα

αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός

σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
 Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
 σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
 πρὸς σὲ κατέφυγον.
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
 σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
 με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
 θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
 θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
 δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου σου **(ἐκ β')**.
 τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
 γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἵπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ**

Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ

χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α' . Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β' . Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ' . Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν·σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἰκεσίαις, **Χριστέ ὁ Θεός,** σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἦχος
α'.**

**Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει
κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν
ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν
κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε·
ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος α'.
Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε
τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν
ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ,
ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, Ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν
Κτίστην σου, δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί,
δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, **δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου
σου.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἁγίας Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

**Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα,
καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ
παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ
κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη·
ὄθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων,
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σέ
τιμώντων Παρασκευὴ πανεύφημε.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ
γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς
ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων,
τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς
γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων
δεινῶν.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς
Ἁγίας Ἦχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ.**

Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ,
 συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου,
 τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν
 ὠραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἱαμάτων
 τὴν χάριν, ἰατρούουσα τὰ ἀρρωστήματα
 πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
 Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον
 φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφευγοντες, πρὸς
 τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν,
 ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα,
 ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, **τὴν μόνην**
πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος
δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ Οἰκουμένη,
 ἐπληρώθη ἅπασα ἐν τῇ πανδήμῳ ἑορτῇ,
 Παρασκευῆς τῆς θεόφρονος,
 μεγαλοφώνως τὴν χάριν κηρύττουσα.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχραντους χεῖράς σου,
 Παρθενομήτωρ, ἐφαπλοῦσα σκέπασον,
 τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοὶ, καὶ τῷ Υἱῷ σου
 κραυγάζοντας, πᾶσι παράσχου, **Χριστέ**
τὰ ἐλέη σου.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα Πατρὶ...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῆ τριαδικῆ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί
προσέσχε μοι καί εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, καί ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύη, καί σοὶ τήν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς
τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τόν Κύριον (ἐκ γ').

Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καί τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκᾶν** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ζ' 36 – 50.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτα τις τῶν
Φαρισαίων τόν Ἰησοῦν ἵνα φάγη μετ'
αὐτοῦ· καί εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ

Φαρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἣτις ἦν ἀμαρτωλός, καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Φαρισαίου, κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου καὶ σταῖσα ὀπίσω παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ κλαίουσα, ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυσιν καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ἤλειφε τῷ μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ Φαρισαῖος ὁ καλέσας αὐτὸν εἶπεν ἐν ἑαυτῷ λέγων· Οὗτος εἰ ἦν προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἣτις ἄπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἀμαρτωλός ἐστι. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοί τι εἰπεῖν. ὁ δὲ φησί· Διδάσκαλε, εἰπέ. δύο χρεοφειλέται ἦσαν δανειστῆ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνάρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πενήκοντα. μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. τίς οὖν αὐτῶν, εἰπέ, πλεῖον ἀγαπήσει αὐτόν; ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ὧ τὸ πλεῖον ἐχαρίσατο. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὁρθῶς ἔκρινας. καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυναῖκα τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέμαξε. φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ ἀφ' ἧς εἰσῆλθεν οὐ διέλιπε

καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας. ἐλαίῳ τὴν
κεφαλὴν μου οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρω
ἤλειπέ μου τοὺς πόδας. οὐ χάριν λέγω
σοι, ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ
πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ· ὧ δὲ ὀλίγον
ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ. εἶπε δὲ αὐτῇ·
Ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. καὶ ἤρξαντο
οἱ συνανακείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς
οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;
εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα· **Ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην.**

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης
ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 - μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

- ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

Δόξα ... Ἦχος β'.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ... Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέρατα,
πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ
τὴν Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα

εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις,
 Παρασκευὴ Ὁσία καὶ θεοτίμητε· Χαίροις,
 ἢ τὸ μαρτύριον καλῶς ὑποδεξαμένη·
 Χαίροις τῶν μαρτύρων ἰσοστάσιε, καὶ
 τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε, **μεθ' ὧν ἰκέτευε,**
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου ...

Κύριε ἐλέησον (12).

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ...

KANONEΣ.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὠδὴ α' Ἦχος πλ.

δ'.

Ἐγγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
 αἴγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
 Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
 ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
 σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ
 Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν
 δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί,
 πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν
 ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ
 τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στίχ. Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
 Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ

γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
 ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
 Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
 ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
 σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ
 ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
 Ὕμνοις γεραίρω τοὺς Ἑρμολάου πόνους.
Ἰωσήφ. Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ.

Ὕμνοις τὴν φωτοφόρον, καὶ πανευκλεῆ
 καὶ ὑπερένδοξον, ἐπαινέσωμεν μνήμην,
 Ἑρμολάου Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Μέγιστόν σοι τὸ κλέος, πέφυκεν Ἑρμόλαε
 πανεύφημε· τοῦ μεγάλου Θεοῦ γάρ,
 ἀνεδείχθης θεράπων θερμότατος.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Νόμιμον διανύσας, Ἐνδοξε ἀγῶνα
 κατεπάτησας, ἀνομούντων τὰ θράση,
 παναοίδιμε Μάρτυς Ἑρμόλαε.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
 ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλβιος ἀπεφάνθης, πλοῦτον τὸν Χριστὸν
 ἔχων ἀκένωτον, καὶ πλουτίζων καρδίας,
 πενομένας παμμάκαρ Ἑρμόλαε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλεών μοι Παρθένε, τὸν Χριστὸν
ἀπέργασαι πανάμωμε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δίκης, **φοβεῶς καταδίκης ἐξαίρουσα.**

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἕγμοις γεραίρω τὴν πανεύφημον
Κόρην. **Θεοφάνους. Ὠδὴ α' Ἦχος δ'
Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.**

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἕγμοῦσι, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου,
Μάρτυς πανεύφημε, χάριν δοθῆναι
αἵτησαι ἡμῖν, καὶ πταισμάτων τὴν
ἄφεσιν, Παρασκευὴ ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς
τὸν Κύριον δεήσεσι.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Μαρτύρων, ἡ καλλονὴ σὺ πέφνησας, τὰς
τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς, καταβαλοῦσα ὄπλῳ
τοῦ Σταυροῦ, καὶ τυράννων ὠμότητα,
ἀθλητικῶς παλαίσασα, θεοσεβῆ πίστιν
ἐκήρυξας.

Δόξα Πατρί ...

Νομίσας, τῆς καρτερίας λύειν σου,
Μάρτυς τὸ εὐτόνον, ὁ τοῖς ξοάνοις
τύραννος δεινῶς, ἀπονέμων
προσκύνησιν, ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι,
τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος, ἐκ σῶν ἀχράντων Δέσποινα,
αἱμάτων τίκτεται, ἐμψυχωμένην σάρκα

εὐληφώς, καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας,
ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ Θεῷ κράτει
ἀνεπλάσατο.

ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ
τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν
ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς
τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθένε, σὺ με
κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνη πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι
μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη
πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν
αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον,
πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι,
ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν
κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σὺ μοι

βοήθησον, τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ
σε γινώσκω, θησαυρόν, **Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ γ', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.**

Σθένει δυναμούμενος, τοῦ παντουργοῦ
σοφὲ Πνεύματος, τοῦ δυνατοῦ, Πάτερ ἐν
κακία, τὴν ἰσχὺν καταβέβληκας.

**Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Γνώριμος γεγένησαι, τῷ Παντοκράτορι
Ἅγιε, πάντας γνωστούς, λόγῳ σου τῷ
θειῷ, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενος.

**Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε
ὑπὲρ ἡμῶν.**

Ἔγνω διδασκόμενος, ὑπὸ τοῦ σοῦ Σοφὲ
πνεύματος, τὸν Ποιητὴν, ὁ Παντελεήμων,
καὶ νομίμως ἐνήθλησεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ῥῦσαί με Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν δεινοῦ
κλύδωνος, καὶ λογισμῶν, τῶν
ἐπεμβαινόντων, **ἀφειδῶς τῆ καρδία μου.**

**Κανὼν β', Ὡδὴ γ', τῆς Ἁγίας Ἦχος δ'
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.**

Ἐνεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ θεῖον Πνεῦμα
καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεικονίζον
ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς
ἔλλαμψιν.

Στίχ. Αγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἐρωσθεῖσα σθένει Χριστοῦ, τὰς τῶν
βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας, Μάρτυς
Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμας
στερρότατος.

Δόξα Πατρί ...

Ἀγάπη τῇ πρὸς Θεόν, ἐν τῷ σταδίῳ
καρτερῶς ἤνεγκας, τὸν σκορπισμὸν τοῦ
σώματος, καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς
αἰκισμούς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν
ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας·
ᾧθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Ἦχος πλ. δ' Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Ἰερῶς τὴν ζωὴν σου διατελῶν, ἱερεὺς
ἀνεδείχθης τοῦ Λυτρωτοῦ, φωτίζων τοὺς
πίστει σοι, προσιόντας ἐκάστοτε, καὶ ἐπὶ
τέλει μάκαρ ἐνθέως ἀπήστραψας,
μαρτυρίου φέγγος, καὶ κόσμον
κατηύγασας· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ
ἀγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ὑμνοῦμέν
σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἀθλοφόρε
Ἑρμόλαε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην
σου.**

Δόξα ... Τῆς Ἁγίας.

**Ἐκ σπαργάνων μητρώων σὺ τῷ Χριστῷ,
σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ
εὐηρέστησας τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, καὶ
τυράννων θράση, στερρῶς κατεπάτησας,
καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως
ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοῖς
στεφάνοις κοσμήσας, ἐνδόξως
εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον,
Παρασκευὴ ἀξιάγαστε, πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν**

δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ
ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι
μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ
γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος,
καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ
Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ
ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν,
τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως
βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, **τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν
πίστει, τὸν ἄσπορον τόκον σου.**

**Κανὼν α', Ὡδὴ δ', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.**

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν
κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν
κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν
παισμάτων, Θεονύμφευτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον,
ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ
τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα

πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν
δωρημάτων εὐχαριστήριον,
ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές
σε Θεομήτορα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας
τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε,
Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης,
ἐκλυτρούμεθα.

**Κανὼν α', Ὠδὴ δ', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'
Εἰσακήκοα Κύριε.**

Αἱ πορεῖαί σου Πνεύματι, θείῳ
εὐοδούμεναι ὑπεσκέλισαν, τὰς πορείας
τοῦ ἀλάστορος, καὶ ὁδὸς εὐθεῖα πολλοῖς
ᾤφθησαν.

Ἱερεὺς ἱερώτατος, Μάρτυς ἀληθέστατος
ἐχρημάτισας, ἀξιάγαστε Ἑρμόλαε· διὰ
τοῦτο πάντες εὐφημοῦμέν σε.

Ῥωμαλέω φρονήματι, τῷ παρανομοῦντι
ἀντιταξάμενος, μαρτυρίου στέφος
εἴληφας, ἀνδρικῶς ἀθλήσας Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον

Ὡσπερ θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν
Δεσπότην θεοχαρίτῳ, ὃν ἰκέτευε
σωθῆναι ἡμᾶς, ἀμαρτίας σάλῳ
κινδυνεύοντας.

**Κανών β', Ὡδὴ δ', τῆς Ἁγίας Ἥχος δ'
Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.**

Ἰαμάτων ἐντυχοῦσα καὶ χαρισμάτων, καὶ
ὀπτασίας Ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις,
χάριτας ἐκάστοτε, τοῖς πίστει γεραίρουσι,
καὶ τῷ σῶ τεμένει προστρέχουσι.

Ῥυτίδα ὄντως καὶ σπίλον μηδόλως
σχοῦσα, ἀγιασμόν τε σώματος,
ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι, μεθ'
ῶν ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὡς κατάπληκτον σημεῖον, φρικτῆς
ἡμέρας· τοῦ σωτηρίου πάθους γάρ,
ἐξεικονισθείσης, γυναικείῳ σώματι,
Σταυρόν τε καὶ Κάλαμον, Στέφανον καὶ
Σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ
μετὰ τόκον ὠφθης, παρθενεύουσα
πάλιν· ὄθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ
σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ
κραυγάζομεν.

**Κανών α', Ὡδὴ ε', τῆς Θεοτόκου Ἥχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.**

Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου,
Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ,
τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν,

φιλάνθρωπε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν
καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα
χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἣ γεννήσασα
τὸν αἴτιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε
Ἄγνη, ἣ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ
τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν
ὑπερέχουσαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου,
Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς
λαμπρότητος, ἣ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον
καὶ προαιώνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰασαι Ἄγνη, τῶν παθῶν μου τὴν
ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ
τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου
μοι.

Κανὼν α', Ὠδὴ ε', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Τοὺς ἐν νυκτὶ ἀπάτης κεκρατημένους,
πρὸς φῶς καθωδήγησας, καὶ μισθὸν
ἐκομίσω, τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ ὀπλῖται Ἑρμιπλός τε, καὶ
ὁ θεῖος Ἑρμόλαος, ἅμα τῷ Ἑρμοκράτει,
ιερολογίαις δοξάζονται.

Ἐπὲρ σεπτῆς Τριάδος, οἱ τρεῖς ὁμοῦ
 ἔναθλήσαντες Μάρτυρες, μυριάσιν
 Ἄγγέλων, νῦν ἐν οὐρανοῖς
 συναγάλλονται.

Θεοτοκίον

Σὲ προστασίαν πάντες, καταφυγὴν καὶ
 βεβαίαν ἀντίληψιν, κεκτημένοι Παρθένε,
 ῥυσθείημεν διὰ σοῦ πάσης θλίψεως.

**Κανὼν β', Ὡδὴ ε', τῆς Ἁγίας Ἥχος δ' Σὺ
 Κύριε μου φῶς.**

Ἠγώνισαι Σεμνή, καὶ τὸν τύραννον
 ἔκτεινας, ῥητρεύσεσι ταῖς πανσόφοις,
 πρὸ βημάτων ἐμφρόνως, τὸν Χριστὸν
 καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στερρόν, ἀπτοήτω
 φρονήματι, κατήσχυνας τῶν εἰδώλων, τὰ
 σεβάσματα πάντα, γραφικαῖς
 ἀποδείξεις.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶνος
 ἠξίωσαι, χορεύουσα σὺν Παρθένοις, ταῖς
 φρονίμοις ἐνθέως, Παρασκευὴ ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν
 προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα,
 τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε
 κεκτήμεθα.

**Κανών α', Ὠδὴ ς', τῆς Θεοτόκου Ἦχος
πλ. δ' Ὁ Εἰρμός**

Τὴν δέησιν ἔκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ
ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ
φθορᾶς, ὃ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν,
ἐαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῆ
φθορᾶ καὶ θανάτῳ μου φύσιν,
κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον,
τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν
κακουργίας με ῥύσασθαι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ
φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν
πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ
ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ
δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν
μου ῥυσθῆναί με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ
ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ
πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ
φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· Ὡ Δέσποινα,
καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων
διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ
οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν

καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα
τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς
ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων
ἀνάστησον.

**Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τῶν Ἁγίων Ἦχος πλ. δ'
Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.**

Ἐρμόλαος ὁ γενναῖος ὀπλίτης,
Ἐρμοκράτης τε καὶ Ἐρμιππος ἅμα, μίαν
στερρῶς ἐπεδείξαντο γνώμην, ἕνα, Θεὸν
ἐπὶ πάντων κηρύξαντες, θανόντες τε διὰ
Χριστόν, οὐρανίους στεφάνους ἐδέξαντο.

Ἐρανίσι τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων, ἑαυτοῖς
περιφοινίζαντες χλαῖναν, θεοπρεπῆ,
ἀθλοφόροι Κυρίου, τῷ Βασιλεῖ τῶν
αἰώνων παρίστασθε, δεόμενοι ὑπὲρ
ἡμῶν, σὺν ἀπάσαις ταῖς ἄνω Δυνάμεσι.

Μεμύηται τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ, διὰ σοῦ
Παντελεήμων ὁ μέγας, πίστιν ὀρθήν, καὶ
ἀθλήσας νομίμως, τοῦ μαρτυρίου σοι
πρόξενος γέγονεν, Ἐρμόλαε, μεθ' οὗ
Χριστόν, τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἰκέτευε.

Θεοτοκίον

Ὁ κλύδων με τῶν ἀμέτρων πταισμάτων,
συνταράττει καὶ βυθῷ παραπέμπει,
διηνεκῶς, ἀπογνώσεως Κόρη. Ἀλλὰ
προφθάσασα χεῖρά μου ὄρεξον, καὶ
δίδου μοι πρὸς γαληνοὺς, μετανοίας
λιμένας ὀρμίζεσθαι.

**Κανών β', Ὡδὴ ς', τῆς Ἁγίας Ἰῆχος δ'
Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.**

Ἄγγελου, παρουσία τὴν στέρνοις
τεθειῖσάν σοι, μεγίστην πάνσεμνε πλάκα,
καὶ χειρῶν τοῦς ἤλους ἔνδοξε Μάρτυς, ὁ
Δεσπότης, ῥοπή θεία θᾶπτον ἠφάνισε.

Νέαν σε, πρωτομάρτυρα Θέκλαν
δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν πᾶσι, καὶ
πολλοὺς φωτίσασαν θείῳ λόγῳ, καὶ
ἀπίστους, πρὸς τὴν ἔνθεον πίστιν
ῥυθμίσασαν.

Ἔρρει σου, τῶν ἐνθέων δογμάτων ὁ
σύλλογος, μελισταγῶν ἐκ χειλέων, καὶ
τὴν γνῶσιν πάντων ἐδίδασκες, παρρησία
Παρασκευὴ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Θεοτοκίον

Ἦ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων
καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα, τὸν
τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως,
συλλαβοῦσα οὐκ ἔστενοχώρησεν.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

**Τὸν ναόν σου πάνσεμνε, ὡς ἰατρεῖον
 ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν τούτῳ πάντες οἱ
 πιστοί, μεγαλοφώνως τιμῶμέν σε,
 Ὅσιομάρτυς Παρασκευὴ ἀοίδιμε.**

Ὁ Οἶκος.

**Ἡ τοῦ νυμφίου σε φωνὴ καλέσασα ὡς
 νύμφην, στεφάνῳ ἀφθαρσίας ἐκόσμησε,
 θεόφρον Παρασκευὴ πανευκλεής, καὶ
 μετὰ ἀθλοφόρων καὶ μαρτύρων τῶν
 σεπτῶν ἀξίως συνηρίθμησε, μεθ' ὧν
 εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν
 ἐκτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν σου, καὶ
 συνελθόντων ἔνδον τοῦ ναοῦ σου· ἐν
 αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες ἀπὸ ψυχῆς**

προσφέρομέν σοι τοὺς ὕμνους,
Ὅσιομάρτυς Παρασκευὴ αἰόδιμε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῆς ΚΣΤ' τοῦ μηνός Ιουλίου, Μνήμη τῶν
Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Ἑρμούλου,
Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους.**

Στίχοι.

Ἑρμιππος, Ἑρμόλαος ἡδ' Ἑρμοκράτης
Ἑρμῆν σέβοντας ἤσχυναν παρρησία.
Ἑρμόλεως ἕκτη τε καὶ εἰκάδι
δειροτομήθη.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Ὅσιομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ
Παρασκευῆς.**

Στίχοι.

Θεῶ παρεσκεύασας ἄγνον ὡς δόμον,
Σαυτὴν ἄγουσα, Σεμνή, εἰς κατοικίαν.
Παρασκευὴν ἕκτανεν εἰκάδι χαλκὸς ἐν
ἕκτη.

Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ὠραιοζήλης.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Ἰγνατίου τοῦ Στειρωνίτου, καὶ τῶν
ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ, Ἀρχαγγέλου
Γαβριήλ, πέραν ἐν Χάλδαις, καὶ τῶν
Ἁγίων Ἀππίωνος καὶ Ἱερουσαλήμ.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ Ἦχος δ΄. Ὡδὴ α΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.

Ὡδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ὡδὴ δ΄

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ
Ἵψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκράύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

Ὡδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὡδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας

κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η΄.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν.
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**
 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
 ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
 φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**
 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
 διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
 καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**
 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
 ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
 ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
 κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**
 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
 μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
 τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
 σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία Ὡδὴ θ΄.

Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
 λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
 ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερά
 θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
**Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
 ἀειπάρθενε.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

**τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε.**

**Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ
Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος,
ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς
Χριστοῦ ἀπειλήφας, βραβεῖα νίκης
πάνσοφε, Παρασκευὴ πανθαύμαστε,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ
τιμώντων ἐκ πόθου.**

**Θεοτοκίον Ἦχος β' Γυναῖκες
ἀκουτίσθητε.**

**Μαρία καθάρωτατον, χρυσοῦν
θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος,
δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ
ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι
Κόρη, ἐνέδειξε Θεοτόκον.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

**Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.****

**Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ·
Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
ὀσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος α' Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Κυρίου,
χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα Παρθένοις
Μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν
έκομίσω χάριν σοφή, τοῦ ἰᾶσθαι
νοσήματα, ἀποδιώκειν τε πνεύματα
μυσαρά, ἐκ τῶν πίστει προσιόντων σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἦχος α'.

Ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα
σεμνή, ἅμα Παρθένοις Μάρτυς, ταῖς
φρονίμοις ἐκείναις, ἐκεῖθεν έκομίσω
χάριν σοφή, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα,
ἀποδιώκειν τε πνεύματα μυσαρά, ἐκ τῶν
πίστει προσιόντων σοι.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῳ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
ὀργάνῳ.

Ἦχος α'.

Ἔρηξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων
 σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις,
 ἀναθεῖσα Παρθένε, οὐδόλως ἐπτοήθης,
 οὔτε κρουσμόν, μολυβδίνων σφυρῶν,
 οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν σαρκῶν σου,
 οὔτε βρασμόν, τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους
 σφαγήν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
 ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
 Κύριον.

Ἦχος α'.

Ἀσκήσει πρῶην τὸ σῶμα, τήξασα Ἐνδοξε,
 τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν
 φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, Μάρτυς
 Χριστοῦ, οὐρανοχάλκευτον φάσγανον,
 ὡσπερ χρυσὸς ἐν χωνεῖα δοκιμασθέν,
 ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἦχος β'.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ
 αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ Ἁγία, τὴν
 λαμπάδα ἄσβεστον τηρήσασα.

Ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· Ὡ
 Παρθενία, ναὸς Θεοῦ! Ὡ Παρθενία,
 Μαρτύρων δόξαι Ὡ Παρθενία, Ἀγγέλων
 συμμετοχε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
 Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
 σκέπην σου.

Δοξολογία Μεγάλη.

**Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ὕψιστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.**

**Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**

**Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.**

**Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.**

**Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἀμήν.**

**Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Ἐλέησον με,
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.**

**Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.**

**Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
ὁψόμεθα φῶς.**

**Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, **Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Δόξα ... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἥχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἥχος α'.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι, Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ, Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου, δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, **δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.**

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2022.

ΤΡΙΤΗ. Ζ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἦχος
πλ. α'.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Ἑρμολάου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους καὶ τῆς
Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
 σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
 εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
 Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
 μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
 Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπάζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

**Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.**

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Στίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
τὸν Θεὸν αὐτοῦ.**

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς·**

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

**Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.**

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

**Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας· Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρων Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ΄.

.Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον
καί προσέσχε μοι καί εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἥχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει
κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν
ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν
κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε·
ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά
μου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἥχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον,
ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν ὁμώνυμόν
σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι,
Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὄθεν προχέεις
ιάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος

Σοφία Ὁρθή.

Εἰσοδικὸν Ἥχος β'.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις
θαυμαστός, ..ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.**

Ἄπολυτίκιον Ἦχος δ'.

**Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει
αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς
ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν·σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς
τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ
δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν
ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Ἦχος α'.

**Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει
κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώνυμε, τὴν
ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν
κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε·
ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις
ὕπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

**Ἄπολυτίκιον του Ἁγίου του Ἱεροῦ
Ναοῦ.**

Κοντάκιον Ἦχος β' Αὐτόμελον

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν**

ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε,
 τῶν τιμώντων σε.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῆ ὑπὸ
 τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν
 Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρία
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
 Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
 ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν

τάς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
 ὁσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
 τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς ἁγίας Παρασκευῆς Προκείμενον.

Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ

Ἀνάγνωσμα 3:23-29, 4:1-5.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλληνας, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἔστε καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'.

Ὑπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
πόδας μου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ Ἐκ τοῦ
κατὰ Μάρκον ε΄ 24 – 34.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ
ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον
αὐτόν. ²⁵Καὶ γυνὴ τις οὔσα ἐν ῥύσει
αἵματος ἔτη δώδεκα, ²⁶καὶ πολλὰ
παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ
δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ
μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
χεῖρον ἐλθοῦσα, ²⁷ἀκούσασα περὶ τοῦ
Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν
ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ²⁸ἔλεγεν γὰρ
ἐν ἑαυτῇ ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι κἂν τῶν
ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. ²⁹καὶ εὐθέως
ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ
ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀπὸ τῆς
μάστιγος. ³⁰καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς
ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν
ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ
ἔλεγε· Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; ³¹καὶ
ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις
τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς
μου ἤψατο; ³²καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν
τοῦτο ποιήσασαν. ³³ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
καὶ τρέμουσα, εἶδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ,
ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν

αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ³⁴ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ
τῆς μάστιγός σου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεὸς
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
 υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
 συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
 ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
 τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
 τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
 ἐν τῇ **(πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
 ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
 τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
 ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
 ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
 προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
 κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
 καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ
 πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
 ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος
 λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
 μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιωθῆναι.

“Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων
ὑποδεξόμενοι.

Ἡ Εἴσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξειςιν. Ἀλληλούϊα.
Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ

καλήν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ

Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ Παναγίῳ καὶ ἁγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμοιοῖα ὁμολογήσωμεν.

**Πατέρα, Υιόν και Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ῥύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- **Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- **Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.**
- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.**
- **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς**

Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.

- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
- Ἀμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα.

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μου ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὡσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν

Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
 ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
 ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ**

**ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,

σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ
υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
πρόσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ

Θυσιαστήριον εἰς ὄσμήν εὐωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
Θεῖαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
 καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
 βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
 κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
 αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
 πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
 παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
 ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
 τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
 ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
 καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
 ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ
 Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ

σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ

συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
 ἐλέησον με. (3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν.

**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
 Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
 προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
 σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ἤχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
 Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν
 ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
 προσκυνοῦντες, **αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἀφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
 Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
 ἁγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
 τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
 τὴν δικαιοσύνην Σου. **Ἄλληλουϊα,**
Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρός,
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
 ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
 Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ

θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου
τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ
Ἁγίου τῆς ἡμέρας,) καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων
Θεός.

Δί εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.